

מב קורה לאלוהים ושאלתי כי יאמר במתנה קולו

① אותו הדין הקדוש מיסוד הגאולה. מקדושת שמו של משיח, שנברא קודם שנברא העולם, שהיה טמון ונגזר כאלפי עוקאין מאז נהרסה ממלכתנו. תרב בית מקדשינו וגלינו מארצנו. החל להתלהב מתחח גלי אפרות הגלות המרה אשר רבצו עליו מאות בשנים. לאט לאט החל הניצוץ הקדוש הזה להתנער על-ידי מכוני הישוב הישן, ובתקופה האחרונה החל להתגבר בתכונתו המעשית, על-ידי התנועה של חבת ציון שקדמה להציוניות. ורוח ד' אשר על צמו ודרכו הנאמן לעולם, לזכור חסדי אבות ולהביא גואל לבני בניהם, הופיע על המפעל הקדוש הזה בכל חלקיו החמריים והרוחניים עד כדי ההתעוררות הנפשית הגדולה, ההולכת ומתפשטת ככנסת ישראל לחלקיה, בעזרתה של התנועה הציונית לזרמיה. ומאת ד' היתה זאת, כי מלחמת העולם הביאה את התמורות הגדולות בסדרי הממלכות והמדינות, עד שיצא הכבוש הבריטי אל הפועל וגמסר המנדט של ארץ הקודש תחת ממלכתו, והצהרת בלפור קבעה את חותמה הפוליטי על המהלך של שיבת בנים לבבלם.
(360 א"ס ב"ס א"ל)

② וע"ד הארת הגאולה. אין הרעיון סוכב על המעמד המעשי, כ"א על הזרחה הנשמית. וזו היא באין ספק באה מאוצר הגאולה העליונה שהחלה להיות מופעת על נשמת כנסת ישראל, ועתה קרואים אנחנו לעבד את ההזרחות אחרי שהם מסתחרות בטכני התיים המעשיים, ומצד העיבוד הפרטי הרינו עומדים במצב של אחחלתא דגאולה.
(ש"ס ב"ס א"ל 360 א"ס)

③ אפיה של הגאולה הבאה לפנינו, שראשית צעדיה הננו חשים ומרגישים. הוא בתוכיותה של כנסת ישראל, מתפתחת היא האומה בכל כחותיה. מגדלת היא את רוחה, את טבעה ואת עצמיותה. אינה מכרת עדיין את עומק תישות העליונה שהיא כל יסוד הקומתה. עינה לארץ, ולשמים עדנה לא תכים. היא אינה שבה עדיין אל אישה הראשון בפועל, היא מעבדת את חיה בכחותיה הנמצאים בשרשי נשמתה. אמנם בלא קריאת שם. בלא מגמה מבוררת הכל הוא אור ד' וכבודו, אבל לא היא ולא העולם מכיר זה בבליטה, שם שמים לא שגור בפיה, אומץ וגבורה רודפת היא, אבל באמת הכל קודש ואלהי הוא. רק בזגמר החוכן, בהעלות האומה למרום מצבה, אז יחל אור אלהי נקרא בשם המפורש להגלות. יגלה ויראה, שכל מה שהאיר וכל מה שיאיר, כל שחי וכל שיחיה בה, הכל אור אלהי עולם אלהי ישראל הוא. וזה שמו אשר יקרא ד' צדקני, ושם העיר מיום ד' שמה. מצב גאולה זה הוא יסוד החזון של הרזים, שכנסת ישראל לא תשוב למקומה לעתיד כי אם קודשא בית וכל תיליו יבאו אליה, ויקימו אותה מן עפרא ביקר בני אשרי עין ראתה כל אלה, ולמשמע ארון ותקוה תשמח נפשנו. והמשך הזמן, העובר בין הזמפעות המיוחדות המרכוזות בכנסת ישראל, עד שיופיע אור תפארת ישראל, לדעת כי שם ד' נקרא עליה, הוא זמן חבלי משיח, שרק אמיץ אונים כרב יוסף היה אומר עליו בנגוד לכל האומרים, ייתי ולא אחמיניה — ייתי האוכי דאיתב בטולא דכופתא דחמריה.
(360 א"ס ב"ס א"ל)

④ התנועה הירושלמית הנקראת בשם ההסתדרות ירושלים ודגל ירושלים מוכרזת היא להיות מתפשטת במלא עולם להמתיק צ"י ועד קדושתה את מרירות תנול אשר נסתבכה בהתנועה הציונית, והציל את אור הקודש אשר בשם ציה מדין עושקין כח. אמנם דרכו דרך הקודש מלולה היא בעזיה בשלוי ובמישור, בית ישראל יבנה על שני העמודים עמוד קודש קדש קדשים העומד לנס עולם מעולם עד עולם הקשור תמיד בשם ירושלים אשר כסא ד' יקרא לה, ועמוד החול אשר לבש לבוש תולין רק בירידתו לזחיות רוח שפלים אשר שזה לעפר נפשם, שהוא יונק את כחו משם ציון צ"י קו המתקם, והעלך ומתקם. עד אשר אור ירושלים יופיע לישראל עקמא, ולחמם עם תמימים התי פרוץ למאבל עליהו לתרופה. וימין ושמאל יפרצו לרומם קרן ישע.
(360 א"ס ב"ס א"ל)